

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5053/2025
23.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Драгане Маринковић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиле малолетне АА, чији је законски заступник мајка ББ, обе из ..., коју заступа привремени старалац Невена Маринковић, адвокат из ..., против тужених ВВ из ..., чији је пуномоћник Предраг Васовић, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Дејан Богдановић, адвокат из ..., ради утврђивања очинства, одлучујући о ревизијама тужиле и тужене ББ, изјављеним против решења Апелационог суда у Београду Гж2 611/24 од 20.11.2024. године, у седници одржаној 23.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж2 611/24 од 20.11.2024. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољене ревизије тужиле и тужене ББ изјављене против решења Апелационог суда у Београду Гж2 611/24 од 20.11.2024. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Гж2 611/24 од 20.11.2024. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиле и тужене ББ и потврђено решење о трошковима садржано у шестом ставу изреке пресуде Вишег суда у Београду П2 35/22 од 25.06.2024. године, којим је одлучено да свака странка сноси своје трошкове. Одбијени су захтеви тужиле и тужене ББ за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, благовремене ревизије изјавиле су тужила и тужена ББ. Тужила решење побија због битне повреде одредаба парничног поступка учињене у поступку пред другостепеним судом, због погрешне примене материјалног права и погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП. Тужена решење побија због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености посебне ревизије тужиле, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији по ставу 1. истог члана закона, пошто не

постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити је потребно ново тумачење права.

Суд побијану одлуку о трошковима поступка заснива на одредбама члана 153. ЗПП и члана 207. Породичног закона, образлажући разлоге због којих тужиљи заступаној од стране привременог стараоца – тетке, нису признати трошкови на терет супротне стране. Суд налази да досуду трошкова не оправдава ни примена принципа правичности из члана 207. Породичног закона. Пошто је одлука о трошковима поступка, као споредном потраживању, условљена претпроцесним и процесним држањем странака, имајући у виду утврђене чињенице и разлоге на којима је заснована одлука, по оцени Врховног суда нема околности које би упућивале на потребу одлучивања о посебној ревизији.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављених ревизија тужиље и тужене ББ у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизије нису дозвољене.

Против решења о трошковима поступка, као одлуци о споредном потраживању, ревизија није дозвољена по режиму о дозвољености овог ванредног правног лека предвиђеног одредбама чланова 403. и 420. ЗПП, па је одлука у ставу другом изреке донета применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић